Dosarul nr. 4r-5038/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24088367-02-4r-21112024 Judecător: Eugeniu BEȘELEA

D E C I Z I E
în numele Legii

12 august 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Igor CHIROȘCA
Judecătorii Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională KURUCKAY Huseyn împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2968/2024 din 01 noiembrie 2024, în cauza contravențională intentată la contestația înaintată de KURUCKAY Huseyn, împotriva Procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 450371 din 03.07.2024, adoptate în privința lui **KURUCKAY Huseyn** în temeiul art.242 alin.(1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 08.08.2024 până la 01.11.2024;
în Curtea de Apel Centru, din 21.11.2024 până la 12.08.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând temeinicia Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare seria/nr. MAI06 450371 din 03.07.2024, KURUCKAY Huseyn, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) Cod contravențional şi sancționată, cu amendă în mărime 18 u.c. și 5 puncte de penalizare.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție, s-a constatat că KURUCKAY Huseyn la 27.09.2024, ora 12:00, aflându-se la volanul mijlocului de transport de model ***** care era staționat în mun. Chișinău, bd. *****intersecție cu str. *****, nu a ținut cont de situația rutieră, nu a manifestat prudență sporită la trafic și ca urmare nu s-a asigurat și a deschis portiera, ciocnindu-se cu mijlocul de transport********** producând eveniment rutier soldat cu pagubă materială neconsiderabilă.

Decizia de sancționare sus menționată a fost contestată de către contravenient, care a solicitat admiterea contestației cu anularea procesului verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2968/2024 din 01 noiembrie 2024,* a fost respinsă contestația depusă contravenientul KURUCKAY Huseyn, împotriva deciziei emise în cadrul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 450371 din 03.07.2024, întocmită în baza art.242 alin.(1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională KURUCKAY Huseyn a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2968/2024 din 01 noiembrie 2024, cu trimiterea cauzei spre rejudecare într-un alt complet de judecată.*

În motivarea recursului se invocă faptul că hotărârea instanței de fond este ilegală și neîntemeiată, fiind adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, fără elucidarea completă a circumstanțelor importante ale cauzei. Se invocă faptul că concluziile instanței nu corespund materialelor dosarului și nu sunt susținute prin probe suficiente și veridice.

Recurentul menționează că nu a oferit declarațiile reținute de instanță în hotărâre și că acestea nu corespund realității. Acesta susține că nu a fost audiat nici de agentul constatator și nici de instanța de judecată, fiind astfel încălcat dreptul său la apărare și la un proces echitabil. De asemenea, agentul constatator nu a fost audiat și nu a prezentat explicații suplimentare asupra cazului.

În recurs se indică faptul că nu a fost demonstrată existența faptei contravenționale, a prejudiciului sau a împrejurărilor producerii presupusei tamponări. Nu ar exista un proces de constatare a accidentului, fotografii, acte de examinare a vehiculelor sau alte probe care să confirme deteriorările invocate.

Totodată, recurentul contestă legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, menționând că acesta ar conține modificări nepermise privind data întocmirii, contrar prevederilor art.443 alin.(7) Cod contravențional. mai susține că nu a fost citat pentru a se prezenta la poliție și că identificarea sa prin sistemul EData-Systems nu demonstrează săvârșirea faptei.

KURUCKAY Huseyn afirmă că în momentul producerii presupusei fapte nu conducea mijlocul de transport și că acest fapt poate fi confirmat prin martori. De asemenea, susține că agentul constatator nu a descris clar fapta și nu a realizat o încadrare juridică corespunzătoare, făcând doar o referire generală la art.242 alin.(1) Cod contravențional.

Recurentul mai invocă încălcarea dreptului la apărare prin faptul că procesul-verbal a fost întocmit în limba română, fără acordarea unui traducător sau a unui apărător, deși nu posedă suficient limba română. Recurentul susține că nu i-au fost explicate drepturile procedurale, inclusiv dreptul de a solicita avocat sau traducător.

În concluzie, consideră că procesul contravențional a fost desfășurat cu încălcarea normelor legale, fără acumularea unor probe suficiente și fără stabilirea certă a vinovăției

sale. Astfel solicită admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond și încetarea procesului contravențional.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, *în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.*

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

În acest sens, Colegiul penal, având în vedere modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional)", în vigoare din 22.08.2023, precum și prevederile art.447 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, aplicabile corespunzător, a dispus examinarea recursului în procedură scrisă, în lipsa părților, cu asigurarea dreptului acestora de a prezenta referințe, obiecții sau alte demersuri procesuale.

Astfel, părțile au fost legal înștiințate despre data, ora și locul examinării recursului, fiindu-le comunicat dreptul de a depune, prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe asupra cererii de recurs, completări sau alte cereri, cu cel puțin o zi înainte de data examinării cauzei.

Întrucât părțile au fost informate în mod corespunzător despre drepturile lor procesuale și posibilitatea de a-și expune poziția în scris, Colegiul penal a examinat cauza contravențională în lipsa acestora, în conformitate cu procedura prevăzută de lege.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia *de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională KURUCKAY Huseyn împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2968/2024 din 01 noiembrie 2024, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor*

prezentului cod. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Potrivit art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale şi se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama şi prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.*

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, *contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârşit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârşit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.*

În acord cu art.374 Cod contravențional, *procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârşirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, *la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum şi alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.*

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia,

norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, KURUCKAY Huseyn la 27.09.2024, ora 12:00, aflându-se la volanul mijlocului de transport de model ***** care era staționat în mun. Chișinău, bd. *****intersecție cu str. *****, nu a ținut cont de situația rutieră, nu a manifestat prudență sporită la trafic și ca urmare nu s-a asigurat și a deschis portiera, ciocnindu-se cu mijlocul de transport********** producând eveniment rutier soldat cu pagubă materială ne considerabilă.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare seria /nr. MAI06 450371 din 03.07.2024, KURUCKAY Huseyn, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) Cod contravențional şi sancționată, cu amendă în mărime 18 u.c. și 5 puncte de penalizare.

La 29.07.2024, Decizia de sancționare sus menționată a fost contestată de către contravenient, care solicită admiterea contestației cu anularea procesului verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional.

Drept consecință prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2968/2024 din 01 noiembrie 2024, a fost respinsă contestația depusă contravenientul KURUCKAY Huseyn, împotriva deciziei emise în cadrul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 450371 din 03.07.2024, întocmită în baza art.242 alin.(1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

8. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.* Conform art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

9. *Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție și a decizie*, instanța de recurs, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 450371 din 03.07.2024, constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Actul

cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 și 445 Cod contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Potrivit legii, procesul-verbal trebuie redactat „*ad validitatem”,* respectând rigorile de fond și formă pentru a produce efectele juridice corespunzătoare. În speță, agentul constatator a înscris: data și ora întocmirii, locul, calitatea, numele și prenumele său, autoritatea pe care o reprezintă, numele, prenumele, domiciliul și datele de identificare ale contravenientului, fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii, circumstanțele relevante, evaluarea pagubelor, încadrarea juridică și indiciile elementelor constitutive, precum și mențiunile privind drepturile și obligațiile contravenientului și modalitatea de plată a amenzii. De asemenea, procesul-verbal a fost semnat de agentul constatator și de contravenient, în prezența acestuia.

Instanța de recurs reține că procesul-verbal întocmit de un organ al statului beneficiază de prezumția de autenticitate, veridicitate și legalitate, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*Salabiaku vs. Franța, 1988; Telfner vs. Austria, 2001*). Prezumțiile astfel instituite sunt compatibile cu Convenția Europeană, în măsura în care nu depășesc limitele rezonabile și nu afectează dreptul la apărare.

Prin urmare, procesul-verbal contestat a fost întocmit în conformitate cu art.443 alin.(1) lit.a)-h) Cod contravențional, cuprinde descrierea faptei contravenționale în mod suficient de precis pentru a permite contravenientului să își exercite drepturile, nu prezintă lipsuri care să genereze nulitatea absolută conform art.445 Cod contravențional, a fost semnat de contravenient, fiind aduse la cunoștință drepturile și obligațiile sale prevăzute de Codul contravențional.

Astfel, procesul-verbal reflectă cu acuratețe circumstanțele cauzei, locul și momentul comiterii faptei, încadrarea juridică și elementele constitutive ale contravenției. În aceste condiții, nu există temeiuri pentru declararea nulității actului și valoarea sa probatorie rămâne deplină, fiind garantată de lege și susținută de prezumțiile de legalitate și veridicitate.

Colegiul penal respinge, în consecință, argumentul recurentului privind nulitatea procesului-verbal, constatând că actul procesual este valabil și îndeplinește toate exigențele legale.

10. ***Cu privire la argumentele recurentului referitoare la pretinsa nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, din următoarele considerente.***

Recurentul invocă faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 450371 din 03.07.2024 ar fi lovit de nulitate, pe motiv că ar conține modificări ale datei întocmirii, contrar prevederilor art.443 alin.(7) Cod contravențional.

Colegiul reține că, potrivit art.443 alin.(7) Cod contravențional, în procesul-verbal cu privire la contravenție nu se admit rectificări, adăugiri sau alte modificări, iar în cazul necesității efectuării unor asemenea acțiuni urmează a fi întocmit un nou proces-verbal.

Totodată, pentru a opera sancțiunea nulității unui act procesual, nu este suficientă invocarea formală a unei pretinse încălcări, ci este necesar ca partea să demonstreze existența unei încălcări efective a normelor procedurale, care să afecteze legalitatea actului și să aducă atingere drepturilor sale procesuale.

În speță, analiza materialelor cauzei nu confirmă existența unor modificări nepermise care ar afecta valabilitatea procesului-verbal. Eventualele corectări tehnice, dacă au existat, nu au influențat elementele esențiale ale actului procesual, nu au modificat persoana sancționată, fapta imputată, încadrarea juridică sau circumstanțele reținute de agentul constatator.

Mai mult, recurentul nu a demonstrat în ce mod pretinsa corectare a datei i-ar fi cauzat o vătămare procesuală sau i-ar fi limitat posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare. Or, nulitatea nu poate fi dedusă din simple presupuneri, aceasta presupunând existența unei încălcări concrete și a unei consecințe juridice asupra drepturilor persoanei.

În ceea ce privește argumentul recurentului precum că identificarea sa prin sistemul informațional EData-Systems nu ar demonstra săvârșirea contravenției, Colegiul reține că această critică este lipsită de relevanță sub aspectul nulității procesului-verbal.

Sistemele informaționale utilizate de autoritățile publice reprezintă mijloace tehnice de identificare și verificare a datelor despre persoane și mijloace de transport, iar utilizarea acestora nu exclude obligația agentului constatator de a administra și alte probe. În cauza de față, procesul-verbal a fost întocmit în baza materialelor acumulate, iar recurentul a avut posibilitatea de a contesta actul și de a prezenta probe în apărarea sa.

Referitor la afirmația recurentului precum că nu ar fi fost citat la organul de poliție și nu ar fi avut posibilitatea de a prezenta explicații, Colegiul penal constată că aceste alegații nu corespund materialelor cauzei și nu pot constitui temei de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Or, din actele cauzei rezultă că agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare în vederea asigurării participării contravenientului la procedura de examinare a cauzei contravenționale, acesta fiind citat în mod legal pentru prezentare la organul constatator.

Astfel, la materialele cauzei sunt anexate citațiile expediate în adresa lui KURUCKAY Huseyn, prin care acesta a fost invitat să se prezinte pentru examinarea circumstanțelor cauzei contravenționale, inclusiv citațiile pentru datele de 12.04.2024 și 03.07.2024 (f.d. 17-20). Prin urmare, contrar susținerilor recurentului, acestuia i-a fost oferită posibilitatea reală de a participa la procedură, de a prezenta explicații, obiecții și de a-și exercita drepturile procesuale.

Faptul că recurentul nu s-a prezentat la datele stabilite de către agentul constatator, deși a fost înștiințat corespunzător, nu poate fi imputat organului constatator și nu poate conduce la concluzia încălcării dreptului la apărare. Neexercitarea de către persoană a drepturilor procesuale de care a fost informată în mod legal reprezintă o consecință a propriei conduite procesuale.

Totodată, conform art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție poate fi întocmit atât în prezența făptuitorului, cât și în lipsa acestuia*, legiuitorul neinstituind o condiție obligatorie privind prezența persoanei la întocmirea actului, în cazul în care aceasta, fiind legal citată, nu se prezintă.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal reține că lipsa contravenientului la întocmirea procesului-verbal nu este rezultatul unei omisiuni a agentului constatator, ci consecința neprezentării acestuia, în pofida faptului că a fost informat despre necesitatea participării sale la procedura contravențională.

Mai mult, ulterior, recurentul a beneficiat de posibilitatea efectivă de a contesta actul sancționator în fața instanței de judecată, unde a avut dreptul deplin de a formula obiecții, de a prezenta probe și de a invoca toate apărările pe care le-a considerat necesare.

Prin urmare, argumentul privind pretinsa lipsă a citării și imposibilitatea de a oferi explicații urmează a fi respins ca neîntemeiat, întrucât materialele cauzei confirmă respectarea de către agentul constatator a garanțiilor procedurale prevăzute de lege.

Cu referire la alegațiile recurentului precum că nu a fost asistat de apărător și nu i-a fost asigurat interpret/traducător, Colegiul penal constată că acestea sunt neîntemeiate și nu sunt susținute prin careva probe pertinente și concludente administrate la materialele cauzei.

În primul rând, Colegiul reține că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în lipsa contravenientului, fapt consemnat în cuprinsul actului procedural. În aceste condiții, afirmațiile recurentului precum că agentul constatator nu i-ar fi explicat drepturile procesuale, nu i-ar fi comunicat posibilitatea de a solicita apărător sau nu i-ar fi asigurat interpret/traducător nu pot fi reținute, întrucât nu rezultă că la momentul întocmirii procesului-verbal acesta s-a aflat în fața agentului constatator și a solicitat exercitarea unor asemenea drepturi.

Or, obligația organului constatator de a asigura exercitarea dreptului la apărare și la interpret intervine în situația în care persoana este prezentă în cadrul procedurii și manifestă necesitatea sau solicită acordarea unor asemenea garanții procesuale. În speță, nefiind prezent la întocmirea procesului-verbal, nu poate fi identificată o omisiune concretă a agentului constatator constând în refuzul de a-i acorda un apărător sau un interpret.

Mai mult, simpla invocare ulterioară a faptului că persoana nu posedă suficient limba română nu este suficientă pentru constatarea unei încălcări a dreptului la apărare. Recurentul urma să demonstreze nu doar existența unei eventuale dificultăți lingvistice, dar și faptul că această împrejurare i-a afectat în mod real posibilitatea de a înțelege procedura, de a formula apărări sau de a-și exercita drepturile procesuale.

Colegiul penal subliniază că nulitatea unui act procesual nu poate fi constatată în baza unor afirmații generale și abstracte, fiind necesară demonstrarea unei vătămări efective a drepturilor persoanei. Or, recurentul nu a indicat care drept concret i-a fost încălcat, ce acțiune procesuală nu a putut realiza din cauza lipsei interpretului sau apărătorului și în ce mod această pretinsă încălcare a influențat soluția adoptată în cauză.

Totodată, Colegiul reține că după aplicarea sancțiunii contravenționale, recurentul a beneficiat de posibilitatea legală de a contesta procesul-verbal și decizia de sancționare în fața instanței de judecată. În cadrul procedurii judiciare acesta a avut posibilitatea deplină de a solicita administrarea probelor, de a formula cereri, de a invoca încălcări procedurale și de a-și prezenta poziția procesuală.

Cu toate acestea, potrivit materialelor cauzei, contravenientul nu s-a prezentat nici în fața instanței de judecată pentru a oferi explicații cu privire la pretinsa necunoaștere a limbii române, la necesitatea unui interpret sau la existența unei eventuale vătămări cauzate prin lipsa asistenței juridice. Prin urmare, afirmațiile formulate în recurs apar ca fiind simple susțineri declarative, invocate ulterior, fără suport probator.

Colegiul penal reține că garanțiile prevăzute de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului trebuie analizate în ansamblul procedurii, scopul acestora fiind

asigurarea unei posibilități reale și efective pentru persoană de a-și apăra drepturile și interesele. În speță, recurentului i-a fost oferită această posibilitate prin dreptul de contestare a actului sancționator în fața instanței, unde putea invoca toate apărările pe care le considera necesare.

Prin urmare, în lipsa unor probe care să confirme că recurentului i-a fost refuzat dreptul la apărare ori dreptul la interpret/traducător și în lipsa demonstrării unei vătămări efective a drepturilor sale procesuale, Colegiul penal apreciază acest argument al recurentului ca fiind nefondat și urmează a-l respinge.

Cât privește susținerea că procesul-verbal nu conține mențiuni suficiente privind dreptul la avocat și traducător, Colegiul reține că art.443 Cod contravențional stabilește elementele obligatorii ale procesului-verbal, iar lipsa unor mențiuni suplimentare, care nu sunt cerute expres de lege, nu atrage nulitatea actului.

Totodată, nulitatea absolută intervine doar în cazurile expres prevăzute de lege, iar pretinsele încălcări invocate de recurent nu se regăsesc printre cazurile de nulitate prevăzute de art.445 Cod contravențional.

În ceea ce privește argumentul că procesul-verbal ar fi fost întocmit superficial, fără audierea martorilor și fără examinarea vehiculelor, Colegiul reține că aceste critici vizează aprecierea probelor și temeinicia acuzației contravenționale, nu legalitatea formală a procesului-verbal.

Or, procesul-verbal cu privire la contravenție constituie un mijloc de probă, care urmează a fi apreciat coroborat cu celelalte materiale ale cauzei, iar lipsa unor anumite acte suplimentare nu conduce automat la nulitatea acestuia.

Astfel, Colegiul penal constată că procesul-verbal seria/nr. MAI06 450371 din 03.07.2024 a fost întocmit cu respectarea prevederilor legale, conține toate elementele obligatorii prevăzute de art.443 Cod contravențional, iar argumentele recurentului referitoare la nulitatea acestuia reprezintă simple critici declarative, neconfirmate prin probe pertinente.

În consecință, motivele invocate de recurent cu privire la nulitatea procesului-verbal urmează a fi respinse ca nefondate.

11. *Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare contestate,* Colegiul penal reține că forța probantă a actelor întocmite de agentul constatator în cauzele contravenționale este apreciată în conformitate cu principiul liberei aprecieri a probelor, instanța având obligația de a examina ansamblul probator în vederea asigurării caracterului echitabil al procedurii în ansamblu, inclusiv sub aspectul administrării și evaluării probelor (cauza *Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999*).

Colegiul penal apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 450371 și decizia de sancționare din 03.07.2024 nu sunt afectate de vicii de legalitate, acestea constituie mijloace de probă valabile, iar valoarea lor probatorie nu poate fi exclusă. Totodată, la examinarea cauzei, instanța de recurs nu a constatat că datele consemnate de agentul constatator în actele contestate ar fi fost obținute prin metode, mijloace sau încălcări prevăzute expres de art.425 alin.(6) Cod contravențional.

Referitor la existența faptei contravenționale imputate, în urma examinării materialelor cauzei contravenționale, Colegiul penal ajunge la concluzia că aceasta a fost stabilită în mod

corespunzător, iar vinovăția lui KURUCKAY Huseyn este demonstrată prin cumulul probelor administrate.

Astfel, s-a constatat că, KURUCKAY Huseyn la 27.09.2024, ora 12:00, aflându-se la volanul mijlocului de transport de model ***** care era staționat în mun. Chișinău, bd. *****intersecție cu str. *****, nu a ținut cont de situația rutieră, nu a manifestat prudență sporită la trafic și ca urmare nu s-a asigurat și a deschis portiera, ciocnindu-se cu mijlocul de transport********** producând eveniment rutier soldat cu pagubă materială neconsiderabilă.

Prin urmare, acțiunile lui KURUCKAY Huseyn întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) Cod contravențional, normă care sancționează - *încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor,* iar vinovăția sa în săvârșirea faptei ilicite imputate este dovedită indubitabil prin următoarele probe, care au fost cercetate după cum urmează:

- ***Informație R-2 nr. 4746 din 30 martie 2024***, potrivit căruia în mun. Chișinău, bd. *****/str. *****, a avut loc un accident rutier soldate cu pagube materiale (f.d. 15 material contravențional);
- ***Originalul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 450371 din 03.07.2024***, potrivit căruia a fost constatată și calificată contravenția comisă de KURUCKAY Huseyn în baza art.242 alin.(1) Cod contravențional (f.d. 16);
- ***Schița accidentului rutier*** (f.d. 21);
- ***Procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.03.2024*** (f.d. 22);
- ***Proces verbal de audiere a victimei IVANOV Andrei din 30.03.2024*** (f.d. 23);
- ***Cererea victimei IVANOV Andrei***, (f.d. 24);

Analizând cumulul probelor administrate, Colegiul penal constată că fapta lui KURUCKAY Huseyn a fost corect și temeinic calificată de agentul constatator în baza art.242 alin.(1) Cod contravențional, iar vinovăția acestuia este pe deplin demonstrată prin probele cercetate în cauză.

Faptul că KURUCKAY Huseyn nu recunoaște vinovăția nu poate determina, prin sine, concluzia privind inexistența faptei contravenționale, or poziția acesteia reprezintă un mijloc de apărare și nu este susținută prin probe obiective care să răstoarne constatările agentului constatator și concluziile instanței de fond.

În ceea ce privește argumentele recurentului precum că nu există un act de constatare a accidentului, fotografii sau un deviz de cheltuieli privind prejudiciul, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate. Or, norma contravențională prevăzută de art.242 alin.(1) Cod contravențional nu condiționează existența răspunderii contravenționale de existența unui deviz de reparație sau de stabilirea exactă a cuantumului prejudiciului material, ci de producerea unei deteriorări neînsemnate a vehiculului ca urmare a încălcării regulilor de circulație rutieră.

În cauza de față, faptul producerii evenimentului rutier și existența deteriorărilor sunt confirmate prin materialele acumulate de agentul constatator, inclusiv prin schița accidentului, procesul-verbal de examinare a obiectului și declarațiile persoanei prejudiciate. Prin urmare, lipsa unor înscrisuri suplimentare, precum devizul de reparație, nu poate conduce la concluzia inexistenței faptei contravenționale.

Referitor la afirmația recurentului că la momentul producerii evenimentului nu conducea mijlocul de transport și că acest fapt ar putea fi confirmat prin martori, Colegiul penal reține că această susținere reprezintă o simplă afirmație defensivă, care nu este susținută prin probe obiective administrate la dosar. Mai mult, recurentul nu a prezentat instanței de fond sau instanței de recurs declarații ale unor persoane care ar confirma versiunea sa asupra situației de fapt și nici alte probe apte să răstoarne constatările agentului constatator.

Prin urmare, simpla negare a vinovăției nu poate constitui temei pentru înlăturarea probelor administrate și pentru concluzia că fapta contravențională nu a existat, întrucât poziția procesuală a persoanei sancționate reprezintă un mijloc de apărare care urmează a fi apreciat în raport cu întregul material probator.

Cu referire la argumentele recurentului potrivit cărora agentul constatator ar fi stabilit o situație de fapt contrară realității și că nu ar fi fost demonstrată împrejurarea producerii evenimentului rutier, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, acestea fiind combătute prin materialele administrate în cauză.

Astfel, contrar susținerilor recurentului, existența faptei contravenționale și circumstanțele producerii evenimentului rutier nu se întemeiază exclusiv pe constatările agentului constatator, ci rezultă din coroborarea mai multor mijloace de probă administrate în cauză, apreciate în ansamblul lor.

În acest sens, din declarațiile victimei IVANOV Andrei, consemnate în procesul-verbal de audiere din 30.03.2024, rezultă că la data, ora și locul indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție, acesta se deplasa pe prima bandă a bd. *****, iar la intersecția cu str. ***** a avut loc contactul dintre mijlocul său de transport și portiera deschisă a automobilului de model ***** care a condus la deteriorarea oglinzii din partea dreaptă a vehiculului său.

Declarațiile victimei sunt coerente, constante și se coroborează cu celelalte materiale ale cauzei, inclusiv cu schița accidentului rutier (f.d.21), care reflectă poziția și circumstanțele producerii evenimentului, precum și cu procesul-verbal de examinare a mijlocului de transport al victimei din 30.03.2024, prin care a fost consemnată deteriorarea oglinzii laterale din partea dreaptă a acestuia (f.d.22).

Mai mult, un aspect esențial care confirmă situația de fapt reținută de agentul constatator îl constituie înscrisul întocmit de soția contravenientului la data producerii evenimentului, anexat la materialele cauzei (f.d.26), prin care aceasta a recunoscut că deteriorarea mijlocului de transport al victimei s-a produs în urma contactului cu ușa șoferului automobilului în care se afla contravenientul.

Prin urmare, declarațiile victimei nu reprezintă o probă izolată, ci sunt confirmate de elemente obiective și de înscrisuri provenite chiar din sfera persoanelor apropiate contravenientului. Aceste probe formează un ansamblu probatoriu concordant, care confirmă atât producerea evenimentului rutier, cât și legătura cauzală dintre acțiunea contravenientului și deteriorarea mijlocului de transport al victimei.

În ceea ce privește afirmațiile recurentului precum că nu se afla la volanul mijlocului de transport și că situația de fapt reținută de agentul constatator nu corespunde realității, Colegiul penal reține că acestea nu sunt susținute prin probe obiective. Or, recurentul nu a

prezentat careva mijloace de probă apte să combată constatările rezultate din materialele cauzei și să demonstreze o altă versiune a producerii evenimentului rutier. Totodată, simpla negare a circumstanțelor stabilite prin probele administrate nu este suficientă pentru a răsturna concluziile agentului constatator și ale instanței de fond, în condițiile în care acestea se bazează pe un cumul de probe analizate și apreciate în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

Astfel, Colegiul penal constată că situația de fapt a fost stabilită corect de către agentul constatator și confirmată prin probele administrate, iar argumentele recurentului referitoare la pretinsa stabilire eronată a circumstanțelor cauzei urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Prin urmare, reieșind din cumulul normelor de drept incidente, raportate la circumstanțele de fapt stabilite în cauză și apreciate prin prisma probelor administrate, instanța de judecată în mod întemeiat a constatat existența vinovăției lui KURUCKAY Huseyn în producerea accidentului rutier, fapt ce a constituit temei pentru atragerea acestuia la răspundere contravențională în baza art.242 alin.(1) Cod contravențional, or KURUCKAY Huseyn, în calitate de conducător al mijlocului de transport, avea obligația legală de a manifesta prudență sporită și de a se asigura atât înainte, cât și în momentul deschiderii portierei, astfel încât aceasta să nu creeze obstacole sau pericol pentru ceilalți participanți la trafic.

Or, faptul că mijlocul de transport se afla în stare de staționare nu exonerează conducătorul de vehicul de obligația de a respecta regulile de circulație rutieră și de a manifesta diligența necesară în raport cu situația concretă. Deschiderea portierei unui vehicul reprezintă o acțiune care poate influența siguranța celorlalți participanți la trafic, motiv pentru care conducătorul urmează să se asigure că această manevră poate fi efectuată fără a provoca un obstacol sau o coliziune.

În speță, neasigurarea înainte de deschiderea portierei a determinat contactul cu mijlocul de transport al victimei și producerea deteriorării acestuia, existând astfel legătura cauzală directă dintre acțiunea contravenientului și consecința prejudiciabilă produsă.

12. Astfel, art.242 alin.(1) Cod contravențional, prevede sancțiune pentru *încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor.*

Având în vedere că această normă este de blanchetă, agentul constatator a arătat în învinuire că fapta contravenientului s-a comis prin încălcarea prevederilor pct.45 subpct. 1) lit. d) și 71 subpct. 2) din Regulamentul circulației rutiere, care, în partea sa relevantă prevede că - 1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: d) situația rutieră; Se interzice deschiderea portierelor vehiculului oprit, în cazul în care se expune pericolului conducătorul sau pasagerii ori se creează obstacole altor participanți la trafic.

Cu referire la contravenția prevăzută de art.242 alin.(1) Cod contravențional al Republicii Moldova, urmează a fi relatat că aceasta presupune existenta următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic special al contravenției prevăzute la art.242 alin.(1) Cod contravențional îl constituie relațiile sociale referitoare la securitatea circulației rutiere și la respectarea regulilor stabilite privind exploatarea și utilizarea mijloacelor de transport,

precum și relațiile sociale privind integritatea patrimoniului participanților la trafic, protejate prin normele legale care reglementează comportamentul conducătorilor de vehicule.

Latura obiectivă a contravenției constă în acțiunea sau inacțiunea conducătorului de vehicul prin care sunt încălcate regulile de circulație rutieră, iar această încălcare trebuie să fie urmată de o consecință prejudiciabilă, și anume deteriorarea neînsemnată a vehiculelor.

În speță, latura obiectivă a contravenției este realizată prin faptul că KURUCKAY Huseyn, aflându-se în calitate de conducător al mijlocului de transport de model ***** nu s-a asigurat înainte de deschiderea portierei, creând un obstacol pentru un alt participant la trafic, fapt ce a determinat contactul cu mijlocul de transport de model***** și deteriorarea acestuia.

Colegiul penal reține că, deși recurentul invocă faptul că automobilul său era staționat și, prin urmare, nu putea fi aplicabilă regula privind conducerea vehiculului în raport cu situația rutieră, această susținere este lipsită de temei. Or, obligația conducătorului de vehicul de a respecta regulile de siguranță rutieră nu încetează în momentul opririi sau staționării vehiculului, în special atunci când acesta efectuează acțiuni care pot influența siguranța celorlalți participanți la trafic.

În acest sens, pct.71 subpct.2) din Regulamentul circulației rutiere instituie în mod expres *obligația conducătorului de vehicul de a nu deschide portierele vehiculului oprit atunci când prin această acțiune se creează obstacole altor participanți la trafic sau se pune în pericol siguranța acestora.*

Prin urmare, însăși acțiunea de deschidere a portierei unui vehicul staționat reprezintă o acțiune supusă regulilor de siguranță rutieră, iar conducătorul mijlocului de transport are obligația de a se asigura că această manevră poate fi efectuată fără riscul producerii unui eveniment rutier.

Urmarea prejudiciabilă constă în deteriorarea neînsemnată a mijlocului de transport al victimei, fapt confirmat prin procesul-verbal de examinare a mijlocului de transport, schița accidentului rutier și declarațiile victimei, probe care se coroborează reciproc.

Legătura cauzală dintre acțiunea contravenientului și urmarea produsă rezultă din circumstanțele stabilite în cauză, întrucât deschiderea portierei fără asigurare a constituit cauza directă a contactului cu mijlocul de transport al victimei și a deteriorării acestuia.

Subiectul contravenției este persoana fizică responsabilă care are calitatea specială de conducător al mijlocului de transport. În prezenta cauză, această calitate îi revine lui KURUCKAY Huseyn, care se afla în raport juridic de conducător al mijlocului de transport de model ***** implicat în evenimentul rutier.

Latura subiectivă a contravenției se caracterizează prin vinovăție sub forma imprudenței, întrucât contravenientul, în calitate de conducător de vehicul, trebuia și putea să prevadă că deschiderea portierei fără o verificare prealabilă a situației din trafic poate crea un obstacol pentru ceilalți participanți la circulație și poate conduce la producerea unui eveniment rutier.

Astfel, prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei și probele administrate, Colegiul penal constată că sunt întrunite toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) Cod contravențional, iar argumentele recurentului privind lipsa încadrării juridice corespunzătoare nu pot fi reținute.

Totodată, faptul că agentul constatator a indicat și prevederile pct.45 subpct.1) lit.d) din Regulamentul circulației rutiere nu afectează legalitatea încadrării juridice, întrucât descrierea faptei și indicarea normei încălcate permit identificarea clară a conduitei imputate, respectiv neasigurarea la deschiderea portierei vehiculului și crearea unui obstacol pentru un alt participant la trafic.

13. Instanța de fond a apreciat corect probele administrate și a ținut cont de prevederile art.457-458 Cod contravențional, care impun examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu stabilirea tuturor circumstanțelor relevante pentru soluționarea justă a cauzei. În mod întemeiat aceasta a concluzionat că actele procesuale întocmite în privința lui KURUCKAY Huseyn sunt legale, iar acuzația formulată de agentul constatator este confirmată prin probe pertinente, concludente, admisibile și utile.

Potrivit art.381 alin.(4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, urmând să stabilească atât împrejurările care confirmă vinovăția persoanei, cât și cele care o pot exonera de răspundere, precum și eventualele circumstanțe atenuante sau agravante*. Această obligație procesuală determină faptul că sarcina inițială a probării faptei contravenționale revine agentului constatator, iar în situația în care acesta prezintă probe suficiente și verosimile privind existența faptei și vinovăția persoanei, persoana sancționată are dreptul și posibilitatea de a prezenta probe în vederea răsturnării acestor constatări.

În prezenta cauză, Colegiul penal a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 450371 din 03.07.2024 și a deciziei de sancționare, constatând că acestea se întemeiază pe probe legal administrate și suficiente pentru confirmarea situației de fapt reținute.

Colegiul penal menține concluzia instanței de fond potrivit căreia constatările agentului constatator privind vinovăția lui KURUCKAY Huseyn în comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) Cod contravențional sunt întemeiate, iar acuzația formulată se bazează pe probe certe și concludente. Materialele cauzei conțin suficiente elemente probatorii care confirmă fapta imputată și demonstrează îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de a proba vinovăția persoanei sancționate. Or, probele reprezintă elemente de fapt dobândite în modul stabilit de Codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, identificarea făptuitorului, stabilirea vinovăției și elucidarea altor împrejurări importante pentru soluționarea justă a cauzei.

14. Referitor la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, Colegiul penal constată că aceasta a fost stabilită cu respectarea prevederilor art.30 alin.(2) Cod contravențional și în limitele sancțiunii prevăzute de art.242 alin.(1) Cod contravențional, în redacția în vigoare la momentul comiterii faptei.

Astfel, agentul constatator a aplicat sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul a 900 lei, precum și sancțiunea complementară sub formă de 5 puncte de penalizare, cuantumul acesteia fiind stabilit în limitele prevăzute de norma contravențională specială. Colegiul penal reține că aplicarea sancțiunii nu a avut un caracter abuziv, ci a fost determinată de constatarea vinovăției lui KURUCKAY Huseyn în săvârșirea

faptei contravenționale descrise în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 450371 din 03.07.2024.

Totodată, instanța de recurs nu a identificat existența unor circumstanțe prevăzute de art.441 Cod contravențional care ar înlătura răspunderea contravențională a persoanei sancționate.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază sancțiunea aplicată ca fiind una echitabilă și proporțională în raport cu natura și gradul prejudiciabil al contravenției săvârșite, precum și cu circumstanțele cauzei, aceasta fiind aptă să asigure atingerea scopului prevăzut de lege, respectiv restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii unor noi contravenții atât de către persoana sancționată, cât și de către alte persoane.

În aceste condiții, instanța de recurs constată că recurenta nu a combătut prin probe pertinente și verosimile materialul probator administrat în cauză și nu a prezentat argumente de natură să creeze dubii rezonabile cu privire la vinovăția lui KURUCKAY Huseyn. Dimpotrivă, probele administrate au fost obținute și cercetate cu respectarea prevederilor legale, fiind suficiente, pertinente și concludente pentru confirmarea faptului comiterii contravenției imputate.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele judecătorești sunt obligate să motiveze soluțiile adoptate, oferind un răspuns adecvat argumentelor esențiale formulate de părți. Lipsa unei motivări corespunzătoare poate constitui o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în situația în care instanța omite să examineze aspecte decisive pentru soluționarea cauzei (*Ruiz Torija împotriva Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon împotriva Franței (nr.2), decizia din 15.12.2001; Boldea împotriva României, 15.02.2007, §30*).

În speță, Colegiul penal constată că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, indicând circumstanțele de fapt stabilite, probele pe care și-a întemeiat concluziile și norma contravențională aplicată. Or, în situația în care instanța de fond și-a motivat soluția prin indicarea concretă a împrejurărilor care confirmă sau infirmă acuzația formulată, permițând părților exercitarea efectivă a drepturilor procesuale, instanța de recurs poate, în principiu, să-și însușească argumentele primei instanțe (Garcia Ruiz împotriva Spaniei).

Colegiul penal apreciază că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea prevederilor art.457-458 Cod contravențional, stabilind toate circumstanțele relevante pentru soluționarea justă a cauzei. Potrivit art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor de recurs prevăzute de lege și invocate de recurent, urmând să verifice existența eventualelor erori de drept admise de instanța de fond. În conformitate cu art.466 Cod contravențional, hotărârile judecătorești pot fi atacate cu recurs în scopul reparării erorilor de drept prevăzute de această normă. Analizând argumentele invocate în cererea de recurs și conținutul hotărârii contestate, Colegiul penal nu constată existența unor asemenea erori de drept care ar impune casarea soluției pronunțate.

Astfel, Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 01 noiembrie 2024 cuprinde circumstanțele constatate, analiza probelor administrate, norma contravențională

aplicată și argumentele care au fundamentat soluția adoptată, fiind pronunțată cu respectarea prevederilor art.462 Cod contravențional.

Colegiul penal reține că instanța de fond nu a admis încălcări sau abateri de la normele de drept procesual ori material, iar argumentele invocate de recurent nu sunt susținute prin probe obiective și nu demonstrează existența unor temeiuri legale pentru casarea hotărârii atacate. Totodată, argumentele formulate de apărare în susținerea cererii de recurs reprezintă, în esență, o reiterare a poziției expuse anterior în fața instanței de fond și nu sunt confirmate prin probe pertinente și concludente care să răstoarne concluziile instanței inferioare.

Instanța de recurs subliniază că recursul declarat nu conține argumente care să se încadreze în temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional, fiind exprimat, în principal, dezacordul cu soluția adoptată, fără indicarea unor erori concrete de drept care ar afecta legalitatea hotărârii. În acest context, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza în limitele motivelor invocate, având posibilitatea de a analiza și alte temeiuri doar în măsura în care acestea există și fără agravarea situației contravenientului. În prezenta cauză, asemenea circumstanțe nu au fost constatate.

Prin urmare, Colegiul penal constată că hotărârea instanței de fond conține o motivare suficientă și corespunde exigențelor art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, atunci când instanța de fond și-a motivat soluția prin examinarea argumentelor esențiale și indicarea împrejurărilor care au determinat concluzia adoptată, instanța de control judiciar poate să-și însușească raționamentul acesteia, fără a fi necesară o reevaluare integrală a tuturor aspectelor deja examinate.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională KURUCKAY Huseyn, și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2968/2024 din 01 noiembrie 2024, fără modificări.

15. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională KURUCKAY Huseyn împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2968/2024 din 01 noiembrie 2024, în cauza contravențională intentată la contestația înaintată de KURUCKAY Huseyn, împotriva Procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 450371 din 03.07.2024, adoptate în privința lui **KURUCKAY Huseyn** în temeiul art.242 alin.(1) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Judecătorul **Igor CHIROȘCA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI